

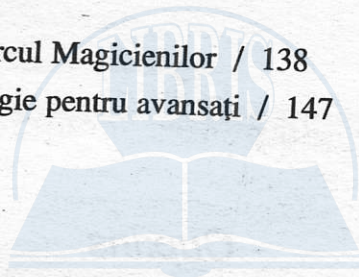

Cuprins

1. Magia pentru începători / 9
2. Băiatul din cutia de biscuiți / 16
3. Linia telefonică „Magia pentru
începători“ / 23
4. Levitație / 30
5. Alex iese pe fereastră / 39
6. Alex merge la biserică / 45
7. Ce urcă trebuie să și coboare / 54
8. Moneda invizibilă / 62
9. Francis devine invizibil / 72
10. Fantoma din Roata Mare / 82
11. Ciclul Vieții / 92
12. Intrusul / 102
13. Bebelușul de pe locul din spate / 109
14. Unchiul Godfrey / 120
15. Disparația / 128

16. Cercul Magicienilor / 138

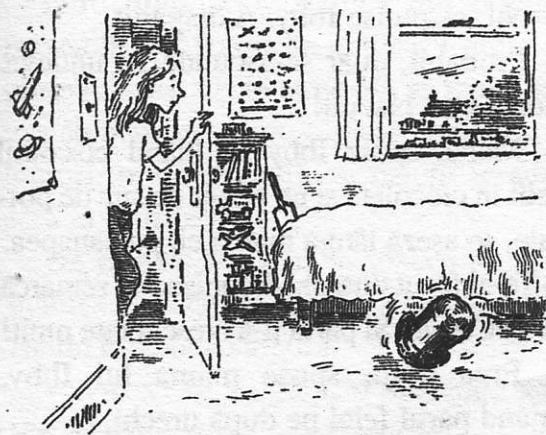
17. Magie pentru avansați / 147

CAPITOLUL I

Magia pentru începători

„UIMEȘTE-ȚI AMICII ȘI FASCINEAZĂ-ȚI PRIETENA
CU ACESTE TRUCURI MAGICE ULUITOARE!”

– Francis? spuse Ibby. Pot intra?

Nu primi nici un răspuns, așa că Ibby ciocăni de două ori și intră. Dar, spre surprinderea ei, camera era goală. Văzu doar un joben negru rotindu-se pe covor, ca și cum stăpânul lui ar fi plecat în grabă.

Ibby verifică în dulap și sub pat, apoi merse la fereastră și privi afară. Dar nu era nimeni. Francis părea să se fi evaporat.

Ibby coborî din nou scara și își găsi părinții și pe mătușa Carole în camera de zi, bând ceai.

– Ia uite-o! spuse mătușa Carole, zâmbind. L-ai găsit pe Francis?

– Nu, răspunse Ibby. A dispărut.

– Probabil, doar se-ascunde pe undeva. Haide, ia un biscuit!

– Mersi, spuse Ibby și, luând biscuitul învelit în ciocolată și un pahar de suc de portocale, se așeză lângă mama ei, pe canapea.

– Te-ai făcut ditamai domnișoara! remarcă mătușa Carole. Și părul ți-a crescut tare mult!

– Prea mult, spuse mama lui Ibby, aranjând părul fetei pe după urechi.

Ibby avea fața palidă, cu o expresie mai degrabă serioasă, și părul blond, lung, pe care îi plăcea să-l poarte desprins, ca prietena ei Shareen. (Mama o obliga să și-l prindă când mergea la școală. Spunea că altfel pare neîngrijit.)

– Îți place tot așa de mult să citești? întrebă mătușa Carole.

– A, da, răspunse tatăl ei. Ibby are mereu o carte sau două cu ea, nu-i așa, Ibby?

– Mi-ar plăcea ca și băieților să le placă cititul, spuse mătușa Carole.

Apoi conversația trecu la Alex și website-ul lui, iar pe urmă la Francis și orele de karate pe care le lua.

Între timp, Ibby ronțaia din biscuit și privea în jur. Rafturile mătușii Carole erau pline de cărți vechi și pe ele se mai afla un vas cu pene de păun, o piele de oaie și alte lucruri pe care mătușa și băieții le adunaseră în ieșirile lor.

De obicei, lui Ibby îi plăcea să stea la mătușa ei. Dar de data aceasta era altfel. Acum rămânea singură.

– N-o să fii singură, îi spusese tatăl ei. Vor fi acolo și Alex, și Francis.

Dar pe Ibby nu o linișteau aceste vorbe. Ultima dată își văzuse verișorii când au mers cu toții la o pensiune în zona Lacurilor. Alex nu voise deloc să meargă în vacanță, așa că se târâse tot timpul după ei cu ochii ațintiți într-un joc electronic care scotea câte un sunet de fiecare dată când el mai lua câte un punct. Francis, la polul opus, nu reușise deloc să-și stăpânească entuziasmul și-i ținuse treji pe toți, trântind uși și fugind în sus și-n jos

pe scări. În cea de-a doua noapte își prinsese degetul în scurgerea de la duș și toată lumea ieșise în cămăși de noapte să vadă cum îl duc la urgență, cu tava de scurgere încă agățată de vârful degetului.

Mama lui Ibby zise că mătușa Carole prea îi lasă pe băieți de capul lor, dar tatăl socotea că face tot ce-i stă în putință. Până la urmă, spuse el, nu-i putea fi ușor să crească singură doi băieți.

„Cu atât mai mult doi băieți precum Alex și Francis“, gândi Ibby. Dar nu spuse nimic.

Chiar în acel moment, gândurile lui Ibby fură întrerupte de o bubuitură care se auzi de la etaj, și se putu distinge un sunet de mobilă târâtă pe podea.

– Doamne! spuse mama lui Ibby. Oare ce se-ntâmplă acolo sus?

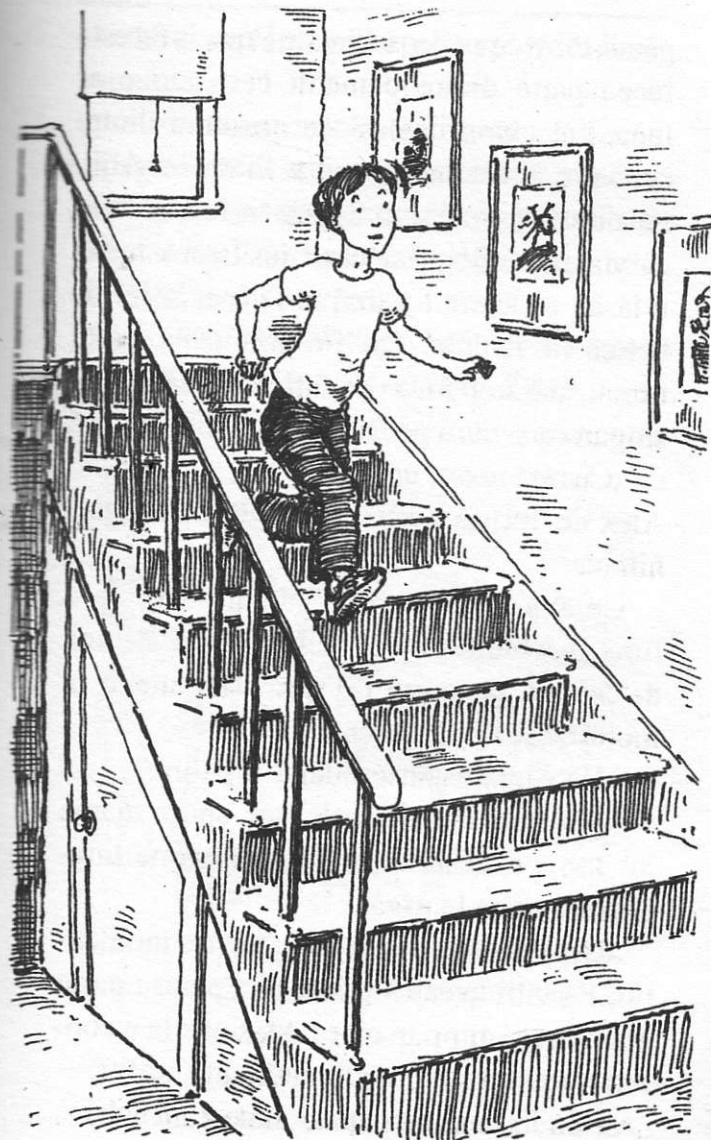
Dar, până să poată răspunde mătușa Carole, cineva strigă:

– MAMĂ!!!

Se auziră pași tropăind pe scări. O clipă mai târziu, în prag apăru Alex.

– Avem niște cutii? întrebă el.

„Alex trebuie să fie practic adolescent acum“,

gândi Ibby. Spre deosebire de Francis (acesta făcea parte dintre oamenii care, orice ar face, par neîngrijiiți), Alex era unul dintre cei care arăta întotdeauna foarte îngrijit. Părul lui negru era mai lung în față și avea cărare pe mijloc, iar când își trecea mâna prin el, se așeza tot timpul la loc, la fel de neted ca înainte. (Și Francis avea părul negru, dar în partea din față îi stătea mereu țepăn ca și cum pe frunte l-ar fi lins o vacă cu o limbă mare, udă.)

– Ce fel de cutie vrei? întrebă mătușa Carole.

– Ceva cu capac.

– Ți-e bună o cutie de biscuiți? Este una în debara, pe raftul de sus. Dar pune-o la loc când...

Dar Alex dispăruse deja.

– Ar cam trebui să plecăm, spuse mama lui Ibby, ridicându-se. Trebuie să ne înregistrăm până la ora 4.

Ibby își simți inima grea. Sosise momentul. Părinții aveau s-o lase aici pentru patru zile întregi, timp în care participau la o conferință despre limbajul tehnic în Cardiff.

– Să fii cuminte, spuse mama lui Ibby.

Ibby nu răspunse nimic. Era mereu cuminte.

– Ne-ntoarcem repede! spuse tatăl.

Apoi ieșiră, se urcară în mașină, tatăl tură motorul, iar mama deschise geamul și-i trimise lui Ibby bezele.

Ibby și mătușa Carole, stând pe treptele casei, făcură cu mâna în timp ce mașina se îndepărta pe alee. Apoi coti și dispăru.

